

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2017/389

av den 11 november 2016

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 vad gäller parametrar för beräkning av sanktionsavgifter för utebliven avveckling och värdepapperscentralers verksamhet i värdmedlemsstater

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 7.14 och 24.7, och

av följande skäl:

- (1) Bestämmelserna i denna förordning är nära förbundna med varandra eftersom de handlar om förutsättningarna för genomförande av åtgärderna i förordning (EU) nr 909/2014. För att säkerställa samstämmighet mellan dessa åtgärder och göra det lättare för rättssubjekten att få överblick över och hitta dem bör alla dessa förutsättningar för åtgärder enligt förordning (EU) nr 909/2014 samlas i en enda förordning.
- (2) Enligt förordning (EU) nr 909/2014 ska värdepapperscentraler ta ut sanktionsavgifter av deltagare i sina avvecklingssystem för värdepapper som orsakar uteblivna avvecklingar (nedan kallat *ansvariga deltagare*).
- (3) För att säkerställa att de sanktionsavgifter som tas ut av ansvariga deltagare verkligen har en avskräckande effekt bör parametrarna för beräkning av sanktionsavgifternas storlek vara nära kopplade till värdet på de finansiella instrument som inte levereras och lämpliga avgiftssatser tillämpas på detta värde. Värdet på transaktionens underliggande finansiella instrument bör även ligga till grund för beräkningen av sanktionsavgiftens storlek, om den uteblivna avvecklingen beror på brist på kontantmedel. Sanktionsavgifternas storlek bör fungera som ett incitament för ansvariga deltagare att omgående avveckla transaktioner vars avveckling har uteblivit. För att säkerställa att målet med införandet av sanktionsavgifter verkligen uppnås bör det på grundval av avgifternas effekter på marknaden fortlöpande kontrolleras att de parametrar som används för att beräkna dem är lämpliga, så att de vid behov kan justeras.
- (4) Med tanke på de betydande prisskillnaderna mellan de många transaktionernas underliggande finansiella instrument och för att underlätta beräkningen av sanktionsavgifter, bör de finansiella instrumentens värde baseras

⁽¹⁾ EUT L 257, 28.8.2014, s. 1.

på ett gemensamt referenspris. Värdepapperscentraler bör använda samma referenspris en given dag för att beräkna sanktionsavgifterna för utebliven avveckling av identiska finansiella instrument. Sanktionsavgifterna bör således fastställas genom att antalet underliggande finansiella instrument i den transaktion vars avveckling uteblivit multipliceras med det relevanta referenspriset. Fastställandet av referenspriser bör baseras på objektiva och tillförlitliga uppgifter och metoder.

- (5) En automatisk beräkning av sanktionsavgifterna bör säkerställa att de faktiskt tillämpas av värdepapperscentralerna och lämpliga avgiftssatser bör därför utgå från en gemensam tabell med värden som är enkla att automatisera och tillämpa. Avgiftssatserna för olika typer av finansiella instrument bör fastställas på nivåer som leder till att sanktionsavgifterna uppfyller villkoren i förordning (EU) nr 909/2014.
- (6) Avvecklingen av aktietransaktioner är normalt mycket standardiserad. Om det finns en likvid marknad för aktierna och det därför är lätt att köpa dem bör uteblivna avvecklingar påföras den högsta avgiftssatsen, så att ansvariga deltagare får ett incitament att avveckla uteblivna transaktioner utan onödigt dröjsmål. För aktier där det inte finns en likvid marknad bör avgiftssatsen vara lägre eftersom även en lägre avgift kan ha en avskräckande effekt men inte inverkar på de berörda marknadernas smidiga och ordnade funktion.
- (7) Storleken på sanktionsavgifterna för utebliven avveckling av transaktioner med räntebärande instrument utgivna av stater bör ta hänsyn till att dessa transaktioner normalt är stora och av betydelse för finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion. Uteblivna avvecklingar bör därför påföras den lägsta avgiftssatsen. Denna avgiftssats bör emellertid ändå ha en avskräckande effekt och fungera som ett incitament för avveckling utan onödigt dröjsmål.
- (8) För räntebärande instrument som inte ges ut av stater är marknaderna inte lika likvida och storleken på transaktioner med sådana instrument är mindre. Sådana räntebärande instrument har dessutom inte samma inverkan på finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion som räntebärande instrument utgivna av stater. Avgiftssatsen för uteblivna avvecklingar bör därför vara högre än för räntebärande instrument utgivna av stater.
- (9) Utebliven avveckling av transaktioner med räntebärande instrument bör påföras en lägre avgiftssats än utebliven avveckling av transaktioner med andra finansiella instrument, med tanke på deras i allmänhet större storlek, icke-standardiserade avveckling, större gränsöverskridande dimension och betydelse för finansmarknadernas smidiga och ordnade funktion. Denna lägre avgiftssats bör emellertid ändå ha en avskräckande effekt och fungera som ett incitament för avveckling utan onödigt dröjsmål.
- (10) När det gäller andra finansiella instrument än aktier och räntebärande instrument som omfattas av förordning (EU) nr 909/2014, t.ex. depåbevis, utsläppsrätter och börshandlade fonder, är avvecklingen normalt inte starkt standardiserad och marknaderna inte likvida. De handlas dessutom ofta direkt mellan köpare och säljare (*over-the-counter*, OTC). Med tanke på transaktionernas begränsade volym och storlek, och för att ta hänsyn till deras icke-standardiserade handel och avveckling, bör uteblivna avvecklingar påföras ungefär samma avgiftssats som aktier för vilka det inte finns någon likvid marknad.
- (11) Parametrarna för att beräkna sanktionsavgifter bör anpassas till kännetecknen hos vissa handelsplatser, t.ex. tillväxtmarknader för små och medelstora företag, såsom de definieras i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU⁽¹⁾. Sanktionsavgifter för uteblivna avvecklingar bör inte göra det svårare för små och medelstora företag att få tillgång till kapitalmarknader som ett alternativ till banklån. Enligt förordning (EU) nr 909/2014 behöver tillväxtmarknaderna för små och medelstora företag dessutom inte tillämpa ersättningsköpsprocessen vid uteblivna avvecklingar förrän upp till 15 dagar efter den avsedda avvecklingsdagen. Sanktionsavgifterna för utebliven avveckling av finansiella instrument som handlas på tillväxtmarknader för små och medelstora företag kan därför tillämpas under en längre period än för andra finansiella instrument. Med tanke på hur länge sanktionsavgifterna tillämpas, den lägre likviditeten och särdragen hos tillväxtmarknaderna för små och medelstora företag bör avgiftssatsen för utebliven avveckling av transaktioner med finansiella instrument som handlas på sådana handelsplatser ligga på en nivå som ger incitament till avveckling utan onödigt dröjsmål, men inte påverkar deras smidiga och ordnade funktion. Det är även lämpligt att säkerställa att utebliven avveckling av transaktioner med vissa finansiella instrument, t.ex. räntebärande instrument som handlas på sådana handelsplatser, påföras en lägre avgiftssats än liknande räntebärande instrument som handlas på andra marknader.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

- (12) Utebliven avveckling till följd av brist på kontantmedel bör påföras en och samma avgiftssats för alla transaktioner, eftersom en sådan situation inte har något samband med det berörda finansiella instrumentets tillgångsslag och likviditet eller typen av transaktion. För att säkerställa en avskräckande effekt och skapa incitament för ansvariga deltagare att avveckla utan onödigt dröjsmål genom att låna kontantmedel är det lämpligt att kostnaderna för att låna kontantmedel används som underlag för avgiftssatsen. Den lämpligaste avgiftssatsen bör vara den styrränta som sätts av den centralbank som ger ut avvecklingsvalutan och som bör visa lånekostnaderna för denna valuta.
- (13) Enligt förordning (EU) nr 909/2014 får värdepapperscentraler erbjuda sina tjänster i unionen under tillsyn av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten. För att säkerställa en lämplig grad av säkerhet i värdepapperscentralers tillhandahållande av tjänster i värdmedlemsstater är behöriga och relevanta myndigheter i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten enligt förordning (EU) nr 909/2014 skyldiga att upprätta samarbetsarrangemang för tillsynen över värdepapperscentralers verksamhet i värdmedlemsstaten när denna är av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i den berörda värdmedlemsstaten.
- (14) För att göra en samlad bedömning av om värdepapperscentralers verksamhet har kommit att bli av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i värdmedlemsstaterna, är det lämpligt att säkerställa att bedömningskriterierna tar hänsyn till sådana huvudtjänster som värdepapperscentraler tillhandahåller i värdmedlemsstater som räknas upp i avsnitt A i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014 eftersom värdepapperscentralerna tillhandahåller dessa huvudtjänster i egenskap av finansmarknadsinfrastruktur.
- (15) För att bedöma vilken betydelse värdepapperscentralers verksamhet har i värdmedlemsstater bör bedömningskriterierna ta hänsyn till omfattningen av de huvudtjänster som värdepapperscentraler tillhandahåller användare från värdmedlemsstater, inbegripet emittenter, deltagare i avvecklingssystem för värdepapper eller andra innehavare av värdepapperskonton hos värdepapperscentraler. Om omfattningen av de huvudtjänster som värdepapperscentraler tillhandahåller användare från värdmedlemsstater är tillräckligt stor bör värdepapperscentralernas verksamhet i dessa värdmedlemsstater anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna, eftersom eventuella fel eller brister i dessa värdepapperscentralers verksamhet kan påverka värdepappersmarknadernas smidiga funktion och skyddet av investerarna i de berörda värdmedlemsstaterna. För att säkerställa en samlad bedömning är det lämpligt att tillämpa bedömningskriterier som beaktar omfattningen av varje huvudtjänst som värdepapperscentraler tillhandahåller användare från värdmedlemsstater var för sig.
- (16) Om värdepapperscentraler emitterar eller centralt kontoför stora mängder värdepapper för emittenter etablerade i värdmedlemsstater, eller har central kontoföring av stora mängder värdepapperskonton för deltagare i sina avvecklingssystem för värdepapper eller andra kontohavare etablerade i värdmedlemsstater, bör deras verksamhet anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i de berörda värdmedlemsstaterna.
- (17) Om värdepapperscentraler avvecklar stora värden av transaktioner med värdepapper utgivna av emittenter etablerade i värdmedlemsstater eller verkställer stora värden av avvecklingsinstruktioner från deltagare och andra innehavare av värdepapperskonton etablerade i värdmedlemsstater, bör deras verksamhet anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i de berörda värdmedlemsstaterna.
- (18) Enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG ⁽¹⁾ får medlemsstaterna vid tillämpning av detta direktiv beteckna avvecklingssystem för värdepapper som lyder under deras lagstiftning om de anser att systemrisken motiverar detta. När värdepapperscentraler driver avvecklingssystem för värdepapper som har betecknats av värdmedlemsstaterna i enlighet med direktiv 98/26/EG bör deras verksamhet därför anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i dessa värdmedlemsstater.
- (19) Bedömningar av värdepapperscentralers verksamhet bör göras tillräckligt ofta för att berörda myndigheter utan onödigt dröjsmål ska kunna slå fast när de relevanta värdepapperscentralernas verksamhet blir av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i värdmedlemsstaterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/26/EG av den 19 maj 1998 om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper (EGT L 166, 11.6.1998, s. 45).

- (20) När värdepapperscentralers verksamhet blir av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i en värdepappersstat bör den anses vara av väsentlig betydelse under tillräckligt lång tid för att berörda myndigheter ska kunna upprätta effektiva och ändamålsenliga samarbetsarrangemang i enlighet med förordning (EU) nr 909/2014.
- (21) Beräkningar i samband med de bedömningar som ska göras enligt denna förordning bör baseras på objektiva och tillförlitliga uppgifter och metoder. Eftersom vissa beräkningar som ska göras enligt denna förordning grundar sig på bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014⁽¹⁾ bör dessa beräkningar endast göras när förordning (EU) nr 600/2014 är tillämplig.
- (22) Med tanke på att åtgärderna för att hantera uteblivna avvecklingar när det gäller beräkningen av sanktionsavgifter och vissa åtgärder för att fastställa väsentlig betydelse kan kräva betydande ändringar av it-system, marknadstester och ändringar av rättsliga arrangemang mellan de berörda parterna, däribland värdepapperscentraler och andra marknadsdeltagare, bör det avsättas tillräckligt med tid för tillämpningen av de relevanta åtgärderna för att säkerställa att värdepapperscentraler och andra berörda parter uppfyller nödvändiga krav.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I denna förordning avses med "avvecklingsinstruktion" ett överföringsuppdrag enligt definitionen i artikel 2 i i direktiv 98/26/EG.

Artikel 2

Beräkning av sanktionsavgifter

Storleken på de sanktionsavgifter som avses i artikel 7.2 tredje stycket i förordning (EU) nr 909/2014 för utebliven avveckling av transaktioner med ett visst finansiellt instrument ska beräknas genom att den relevanta avgiftssatsen i bilagan till denna förordning tillämpas på referenspriset för transaktionen fastställt i enlighet med artikel 3 i denna förordning.

Artikel 3

Referenspris för transaktionen

1. Det referenspris som avses i artikel 2 ska motsvara de finansiella instrumentens aggregerade marknadsvärde, som fastställs i enlighet med artikel 7 för varje bankdag som avvecklingen av transaktionen uteblir.
2. Det referenspris som avses i punkt 1 ska användas för att beräkna storleken på sanktionsavgifterna för alla uteblivna avvecklingar, oavsett om avvecklingen uteblir på grund av brist på värdepapper eller brist på kontantmedel.

Artikel 4

Kriterier för att fastställa om en värdepapperscentralers verksamhet är av väsentlig betydelse

En värdepapperscentralers verksamhet i en värdepappersstat ska anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i värdepappersstaten om åtminstone ett av kriterierna i artiklarna 5 och 6 är uppfyllt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 600/2014 av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 12.6.2014, s. 84).

Artikel 5

Kriterier för att fastställa om notarietjänster och centrala kontoföringstjänster är av väsentlig betydelse

1. En värdepapperscentralers tillhandahållande av de notarietjänster och centrala kontoföringstjänster som avses i avsnitt A punkterna 1 och 2 i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014 i en värdmedlemsstat ska anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i denna värdmedlemsstat om något av följande kriterier är uppfyllt:
 - a) Det aggregerade marknadsvärdet av finansiella instrument utgivna av emittenter från värdmedlemsstaten som initialt registrerats hos eller som kontoförts centralt på värdepapperskonton av värdepapperscentralen utgör minst 15 % av det totala värdet av finansiella instrument utgivna av alla emittenter från värdmedlemsstaten som initialt registrerats hos eller som kontoförts centralt på alla värdepapperskonton av alla värdepapperscentraler som är etablerade i unionen.
 - b) Det aggregerade marknadsvärdet av finansiella instrument som kontoförts centralt på värdepapperskonton av värdepapperscentraler för deltagare och andra innehavare av värdepapperskonton från värdmedlemsstaten utgör minst 15 % av det totala värdet av finansiella instrument som kontoförts centralt på värdepapperskonton av alla värdepapperscentraler etablerade i unionen för alla deltagare och andra innehavare av värdepapperskonton från värdmedlemsstaten.
2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska de finansiella instrumentens marknadsvärde fastställas i enlighet med artikel 7.
3. Om något av kriterierna i punkt 1 är uppfyllt ska värdepapperscentralens verksamhet i en värdmedlemsstat anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i denna värdmedlemsstat för perioder om tre kalenderår, vilka kan förlängas, från och med den 30 april kalenderåret efter det att något av dessa kriterier uppfylls.

Artikel 6

Kriterier för att fastställa om avvecklingstjänster är av väsentligt betydelse

1. En värdepapperscentralers tillhandahållande av de avvecklingstjänster som avses i avsnitt A punkt 3 i bilagan till förordning (EU) nr 909/2014 i en värdmedlemsstat ska anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i denna värdmedlemsstat om något av följande kriterier är uppfyllt:
 - a) Det årliga värdet av avvecklingsinstruktioner som avser transaktioner med finansiella instrument utgivna av emittenter från värdmedlemsstaten och som avvecklas av värdepapperscentralen utgör minst 15 % av det totala årliga värdet av alla avvecklingsinstruktioner som rör transaktioner med finansiella instrument utgivna av emittenter från värdmedlemsstaten och som avvecklas av alla värdepapperscentraler som är etablerade i unionen.
 - b) Det årliga värdet av avvecklingsinstruktioner som verkställs av värdepapperscentraler för deltagare och andra innehavare av värdepapperskonton från värdmedlemsstaten utgör minst 15 % av det totala årliga värdet av avvecklingsinstruktioner som verkställs av alla värdepapperscentraler etablerade i unionen för deltagare och andra innehavare av värdepapperskonton från värdmedlemsstaten.
 - c) Värdepapperscentralen driver ett avvecklingssystem för värdepapper som regleras av värdmedlemsstatens lagstiftning och har anmälts till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten (Esma).
2. Vid tillämpningen av punkt 1 a och b ska värdet av en avvecklingsinstruktion vara följande:
 - a) För en avvecklingsinstruktion mot betalning, värdet på motsvarande transaktion med finansiella instrument som registrerades i avvecklingssystemet för värdepapper.
 - b) För avvecklingsinstruktioner som rör transaktioner utan likvid (FOP – Free of Payment), de relevanta finansiella instrumentens aggregerade marknadsvärde, som fastställs i enlighet med artikel 7.

3. Om något av kriterierna i punkt 1 är uppfyllt ska värdepapperscentralens verksamhet i en värdmedlemsstat anses vara av väsentlig betydelse för värdepappersmarknadernas funktion och för skyddet av investerarna i denna värdmedlemsstat för perioder om tre kalenderår, vilka kan förlängas, från och med den 30 april kalenderåret efter det att något av dessa kriterier uppfylls.

Artikel 7

Fastställande av marknadsvärden

Det marknadsvärde för finansiella instrument som avses i artiklarna 3, 5 och 6 i denna förordning ska fastställas på följande sätt:

- a) För de finansiella instrument som avses i artikel 3.1 i förordning (EU) nr 600/2014 och tas upp till handel på en handelsplats inom unionen ska det relevanta finansiella instrumentets marknadsvärde vara stängningskursen på den mest relevanta marknad i termer av likviditet som avses i artikel 4.1 a i förordning (EU) nr 600/2014.
- b) För andra finansiella instrument som tas upp till handel på en handelsplats inom unionen än de som avses i punkt a ska marknadsvärdet vara stängningskursen på den handelsplats i unionen som har störst omsättning.
- c) För andra finansiella instrument än de som avses i led a och b ska marknadsvärdet fastställas enligt en förhandsbestämd metod som godkänts av den relevanta värdepapperscentralens behöriga myndighet och som utgår från kriterier baserade på tillförlitliga marknadsdata, t.ex. marknadspriser som är tillgängliga från olika handelsplatser och värdepappersföretag.

Artikel 8

Övergångsbestämmelser

1. Kriterierna i artikel 5.1 a och artikel 6.1 c ska börja tillämpas inom fyra månader från dagen för denna förordnings ikraftträdande och baseras på värdena för finansiella instrument som initialt registrerats hos eller som kontoförs centralt på värdepapperskonton av värdepapperscentraler den 31 december föregående kalenderår.
2. Kriterierna i artikel 5.1 b och artikel 6.1 a och b ska börja tillämpas inom fyra månader från den tillämpningsdag som avses i artikel 9.2 och baseras på värdena för finansiella instrument som kontoförs centralt på värdepapperskonton av värdepapperscentraler den 31 december föregående kalenderår.
3. För den period som börjar den dag denna förordning träder i kraft och slutar på den tillämpningsdag som avses i artikel 55.2 i förordning (EU) nr 600/2014 ska följande gälla:
 - a) Genom undantag från artikel 5.2 ska marknadsvärdet för finansiella instrument vara dessa instruments nominella värde.
 - b) Genom undantag från artikel 6.2 b ska marknadsvärdet för de relevanta finansiella instrumenten vara dessa finansiella instruments nominella värde.

Artikel 9

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den 10 mars 2019.

Genom undantag från punkt 2 ska följande gälla:

- a) Artiklarna 2 och 3 ska tillämpas från och med ikraftträdandet av den delegerade akt som antas av kommissionen enligt artikel 7.15 i förordning (EU) nr 909/2014.
- b) Artikel 7 ska tillämpas från och med den dag som anges i artikel 55.2 i förordning (EU) nr 600/2014.
- c) Artikel 8 ska tillämpas från och med dagen för denna förordnings ikraftträdande.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 11 november 2016.

På kommissionens vägnar
Jean-Claude JUNCKER
Ordförande

BILAGA

Sanktionsavgifter för utebliven avveckling

Typ av utebliven avveckling	Avgiftssats
1. Avveckling uteblir på grund av brist på aktier för vilka det finns en likvid marknad i den mening som avses i artikel 2.1.17 b i förordning (EU) nr 600/2014, med undantag för de aktier som avses i punkt 3.	1,0 punkt
2. Avveckling uteblir på grund av brist på aktier för vilka det inte finns en likvid marknad i den mening som avses i artikel 2.1.17 b i förordning (EU) nr 600/2014, med undantag för de aktier som avses i punkt 3.	0,5 punkter
3. Avveckling uteblir på grund av brist på finansiella instrument som handlas på tillväxtmarknader för små och medelstora företag, med undantag för de räntebärande instrument som avses i punkt 6.	0,25 punkter
4. Avveckling uteblir på grund av brist på skuldinstrument utgivna eller garanterade av a) en statlig emittent enligt definitionen i artikel 4.1.60 i direktiv 2014/65/EU, b) en statlig emittent från tredjeland, c) en lokal myndighet, d) en centralbank, e) någon av de multilaterala utvecklingsbanker som räknas upp i artikel 117.1 andra stycket och i artikel 117.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 ⁽¹⁾. f) Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten eller Europeiska stabilitetsmekanismen.	0,10 punkter
5. Avveckling uteblir på grund av brist på andra skuldinstrument än de som avses i punkterna 4 och 6.	0,20 punkter
6. Avveckling uteblir på grund av brist på skuldinstrument som handlas på tillväxtmarknader för små och medelstora företag.	0,15 punkter
7. Avveckling uteblir på grund av brist på alla andra finansiella instrument än de som avses i punkterna 1 och 6.	0,5 punkter
8. Avveckling uteblir på grund av brist på kontantmedel.	Den dagslåneränta som tas ut av den centralbank som ger ut avvecklingsvalutan med 0 som lägsta nivå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).